

F. t. l. om aktie- og anpartsselskaber

fusion, hvor den regnskabsmæssige virkning af fusionen er efter tidspunktet for beslutningen om at gennemføre transaktionen.

Det vil fortsat med den foreslåede bestemmelse også være muligt at fusionere med virkning tilbage i tid. I Danmark har det i praksis således altid været muligt at fusionere og spalte såvel selskabsretligt, regnskabsretligt og skatteretligt med tilbagevirkende kraft til seneste regnskabsaflæggelse. Denne praksis bygger på, at selskabslovgivningens mulighed for at fusionere med tilbagevirkende kraft også kan vælges regnskabsmæssigt, da selskabslovgivningen her har forrang for årsregnskabsloven. Det findes hensigtsmæssigt at fortsætte denne praksis.

For så vidt angår selskaber, som aflægger årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder IAS/IFRS har selskabslovgivningens bestemmelser om fusion med tilbagevirkende kraft ikke forrang for de krav, som følger af regnskabsstandarderne. Det betyder, at disse selskaber - når de selskabsretligt fusionerer med tilbagevirkende kraft - ved aflæggelsen af årsrapport skal anvende kravene i IAS/IFRS. Fusionen vil således blive gennemført med forskellig dato selskabsretligt og regnskabsmæssigt (til brug for udarbejdelse af årsrapporten).

I § 237, stk. 2, foreslås det som nævnt overfor, at hvis der er tale om en fusion, hvor de deltagende selskaber er anpartsselskaber, så skal anpartshaverne i enighed kunne beslutte, at der ikke skal udarbejdes en fusionsplan.

Det vil dog fortsat være muligt ved en fusion af anpartsselskaber at udarbejde en plan med de samme oplysninger, der gælder for aktieselskaber på baggrund af kravene i direktivet, hvis dette skønnes relevant i en konkret fusion mellem anpartsselskaber.

Det kan endvidere besluttes, at der skal udarbejdes en plan, men at denne plan skal være forenklet i forhold til kravene for aktieselskaber og dermed udelade en række af de oplysninger, der ellers er krav om for aktieselskaber.

Det foreslås i *stk. 4*, at fristen for fusionsplanens underskrivelse fortsat skal være udløbet af det regnskabsår, hvori tidspunktet for transaktionens regnskabsmæssige virkning indgår.

Det betyder for eksempel, at hvis begge de deltagende selskaber har kalenderåret som regnskabsår, og tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning er 1. december 2008, skal fusionsplanen være underskrevet senest den 31. december 2008, da denne dato er udløbet af regnskabsåret for begge selskaber.

I tilfælde, hvor det ene af de fusionerende selskaber har kalenderåret som regnskabsår, og det andet sel-

skab har regnskabsår fra 1. juli til 30. juni, og tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning er den 1. december 2008, skal fusionsplanen være underskrevet senest den 31. december 2008, da dette er udløbet af regnskabsåret for det selskab, som har kalenderåret som regnskabsår. Hvis de deltagende selskaber har forskellige regnskabsår, er det afgørende regnskabsår i forhold til underskrivelsen således det regnskabsår, der slutter først.

Der er ikke mulighed for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan dispensere fra denne frist for fusionsplanens underskrivelse.

Hvis planen er underskrevet af ledelsen for et af selskaberne efter udløbet af det pågældende selskabs regnskabsår, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke offentliggøre modtagelsen af planen.

Til § 238

Forslaget til § 238 svarer på en række punkter til den eksisterende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 b, stk. 1, som også gælder for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 65, der bl.a. henviser til aktieselskabslovens § 134 b. Der er ikke i relation til aktieselskaber tilsigtet materielle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse. Med hensyn til anpartsselskaber indeholder den foreslåede bestemmelse en ændring i forhold til den gældende bestemmelse om fusionsredegørelsen, idet det foreslås, at anpartshaverne fremover i enighed skal kunne fravælge fusionsredegørelsen, hvis de er enige herom, jf. forslaget til bestemmelsens stk. 2.

Kravet om en skriftlig redegørelse fra det centrale ledelsesorgan følger for aktieselskabers vedkommende af artikel 9 i 3. selskabsdirektiv om nationale fusioner.

Redegørelsen skal begrunde og forklare den påtænkte fusion, således som den er beskrevet i planen.

Det er udelukkende i de bestående selskaber, der skal udarbejdes en redegørelse.

Fusionsplanen er et dokument, som det centrale ledelsesorgan i de deltagende selskaber udarbejder i fællesskab. Redegørelsen skal derimod udarbejdes særskilt af hvert enkelt selskabs centrale ledelsesorgan og af hensyn til det konkrete selskabs kapitalejere. I praksis er fusionsredegørelsen imidlertid ofte udarbejdet som en fælles redegørelse for de deltagende selskaber, hvilket Erhvervs- og Selskabsstyrelsen accepterer.

Fusionsredegørelsen og fusionsplanen vil efter forslaget fortsat kunne udarbejdes som et fælles dokument, som i givet fald skal opfylde de foreslåede regler til begge disse fusionsdokumenter.